STRATIGMA
STRATİGMA ANALİZ

İsrail'in Türkiye Kampanyası

Bir seçim takvimi okuması

Türkiye 2026 yazında dış politikanın nesnesi olmaktan çıkıp başka bir devletin iç seçim denkleminde bağımsız bir değişken haline geldi. Bu metin, gerilimi bir tasarım değil bir takvim kesişmesi olarak okur ve 27 Ekim için yanlışlanabilir bir pozisyon üstlenir.

Elifnur Pullu Özker
3 Eylül 2026

STR-TR-2609-01
stratigma.org

İsrail'in Türkiye Kampanyası

Bir seçim takvimi okuması

Elifnur Pullu Özker | Stratigma | 3 Eylül 2026

Yöntemsel not

Bu metin bir istihbarat değerlendirmesi değil, bir örüntü okumasıdır. Ortaya konan bağlantıların bir kısmı doğrulanabilir olgulara, bir kısmı bu olguların zamanlama ve dizilişinden çıkarılan yoruma dayanmaktadır. Yorum kısmı hipotez statüsündedir. Metnin sonunda hipotezi yanlışlayacak göstergeler ve tarihli bir öngörü yer almaktadır.

Analitik iddia şudur: 2026 yazında görünür hale gelen Türkiye–İsrail gerilimi, tek bir aktörün tasarladığı bir tırmanma planının ürünü değildir. Birbirinden bağımsız üç sürecin — İsrail'in iç seçim takvimi, Türkiye'nin ittifak mimarisindeki yapısal değişim ve ABD'nin güvenlik yükünü müttefiklere devretme doktrini — aynı takvim aralığında kesişmesinin sonucudur. Eşzamanlılık, bu vakada tasarımdan daha açıklayıcıdır ve daha risklidir; tasarlanmış tırmanmanın frenleri olur, kesişmenin olmaz.

Olgusal zemin

7 Ağustos 2026. Türkiye, Suudi Arabistan ve Pakistan, Mekke'deki Safa Sarayı'nda Mekke Ortak Savunma Anlaşması'nı imzaladı. Anlaşma, üç devletten herhangi birine yönelik silahlı saldırıyı hepsine yapılmış saymaktadır. Dışişleri Bakanı Hakan Fidan, hazırlıkların iki yıl sekiz aydır sürdüğünü belirtmiştir.

18 Ağustos 2026. İsrail, İdlib'deki Abu Duhur (Türk basınında Ebu Zuhur) Askerî Hava Üssü'nü vurdu. Suriye devlet televizyonuna göre sekiz vuruş üssün pistini hedef aldı; can kaybı olmadı. Suriye Gözlemevi, üssün yıllardır hizmet dışı olduğunu ve Türkiye tarafından rehabilite edildiğini kaydetmiştir. Netanyahu saldırıyı, Türkiye'nin bölgeye asker konuşlandırmaya hazırlandığı ve uyarıları dikkate almadığı gerekçesiyle açıkladı. Ankara reddetti; Suriye Dışişleri Bakanı Esad eş-Şeybani ertesi gün Abu Duhur'da Türk üssü kurulması planı bulunmadığının İsrail'e bildirildiğini açıkladı.

22 Ağustos 2026. ABD'nin Ankara Büyükelçisi ve Suriye Özel Temsilcisi Tom Barrack, Mario Nawfal'a verdiği röportajda saldırının olası açıklamalarından birinin "İsrail'in Türkleri tuzağa çekmesi" olduğunu söyledi ve bunun istihbarata dayalı bir sonuç değil, yalnızca bir ihtimal olduğunu vurguladı. Barrack ayrıca saldırıdan önce Suriye Dışişleri Bakanı ile Mossad başkanı arasında yaklaşık iki saatlik bir arka kanal görüşmesi yapıldığını, Şam'ın bölgede Türk askerî varlığı bulunmadığı bilgisini verdiğini ve ABD'nin de iddia edilen faaliyetin gerçekleşmediği sonucuna vardığını belirtti.

Barrack'ın aynı röportajdaki değerlendirmesi bu metnin tezinin çekirdeğidir: "Onlar bir seçimin ortasındalar. Bu tür meseleler diğer bütün konularda rasyonel muhakemelerini etkiliyor." Barrack, Türkiye'nin İsrail'e karşı saldırgan bir duruşu bulunmadığını da eklemiştir.

Karşı beyan. İsrail Savunma Bakanı Yisrael Katz, aynı gün Barrack'ın açıklamalarını "yanlışlıklarla dolu" olarak niteledi ve saldırıdan önce ABD'deki yetkili muhataplara istihbarat paylaşıldığını öne sürdü. Bu ihtilaf çözülmüş değildir ve metinde çözülmüş gibi sunulmamaktadır.

Seçim takvimleri. İsrail'de genel seçimler 27 Ekim 2026, ABD'de ara seçimler 3 Kasım 2026 tarihinde yapılacaktır.

Birinci örüntü: İç siyasetin üretim aracı olarak dış tehdit

Netanyahu'nun seçim matematiği, İsrail kaynaklı anketlerde tutarlı bir tablo vermektedir. Haaretz'in 4 Ağustos 2026'da yayımladığı Midgam anketinde (Mano Geva, 503 katılımcı, ±4,4 puan hata payı) Likud 23 sandalyede, Gadi Eisenkot'un Yaşar partisiyle başa baş görünmektedir. Kantar'ın Kan Reşet Bet için yaptığı ankette Yaşar 24, Likud 23 sandalyededir. Kanal 13'ün HaMadad anketinde Likud 21'e gerilemiş, Netanyahu koalisyonu 49 sandalyede kalmıştır. Aynı ankette başbakanlığa uygunluk sorusunda Eisenkot yüzde 47, Netanyahu yüzde 34 düzeyindedir.

Anket kuruluşları arasındaki farklar sandalye düzeyinde önemlidir; ancak yapısal bulgu değişmemektedir. Likud 2022'deki 32 sandalyeden gerilemiştir ve koalisyon bloku, hükümet kurmak için gereken 61 eşiğinin belirgin şekilde altındadır. Netanyahu'nun kaybettiği şey birincilik değil, hükümet kurma kapasitesidir.

Bu tabloda Türkiye karşıtlığının kampanya malzemesine dönüşmesi belgelenebilir bir olgudur. Likud, Tel Aviv'de Ayalon Otoyolu üzerindeki billboardlarda Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı Ali Hamaney, Naim Kasım ve New York Belediye Başkanı Zohran Mamdani ile yan yana yerleştirmiştir. Diaspora Bakanı Amichai Chikli haziran ayında İsrail'in "er veya geç Suriye ile savaşa gireceğini" öne sürerek Türkiye ve Suriye'yi İran'dan daha rahatsız edici gelişmeler olarak tanımlamıştır. Naftali Bennett "Türkiye yeni İran'dır" ifadesini kullanmıştır.

Katz'ın Türkiye ve Erdoğan'ı hedef alan paylaşımlarının önemli bölümünü Türkçe yapması ayrıca kaydedilmelidir. Türkçe paylaşım, İsrailli seçmene ulaşmaz. Hedef kitle Türk kamuoyudur ve amaç, karşı tarafta simetrik bir tepki üretmektir — yani gerilimi tek taraflı değil, karşılıklı görünür kılmak.

Değerlendirmenin İsrail içinden gelmesi tezi güçlendirmektedir. Demokratlar lideri Yair Golan saldırıyı "küstah ve tehlikeli" olarak nitelemiş, Ehud Barak ise Netanyahu'nun güvenlik gerilimleri üzerinden seçmene ulaşma siyaseti izlediğini söylemiştir.

Analitik ayrım şudur: kampanya söyleminin varlığı tehdidin gerçek olmadığı anlamına gelmez. Askerî araçlarla yürütülen bir seçim kampanyası, tasarlanmış bir tırmanmadan daha tehlikelidir; çünkü hedefi askerî bir sonuç değil kamuoyu etkisidir ve bu hedefin doğal bir durma noktası yoktur.

İkinci örüntü: Türkiye'nin ittifak mimarisi ve tehdit tanımının genişlemesi

Abu Duhur saldırısının Mekke Anlaşması'ndan on bir gün sonra gerçekleşmesi bu metnin en dikkat çekici zamanlama bulgusudur. Nedensellik iddia edilemez; ancak İsrail tarafının bağlantıyı kendisinin kurduğu belgelenebilir. Chikli, Mekke Anlaşması'ndan duyduğu rahatsızlığı açıkça dile getirmiş ve Suudi Arabistan'ın Türkiye ile birlikte hareket etmesini "çok kötü bir gelişme" olarak tanımlamıştır.

Tepkinin nedeni yapısaldır. Mekke Anlaşması, Türkiye'nin caydırıcılığını NATO'ya ek bir katmana taşımaktadır. Pakistan'ın nükleer silaha sahip tek Müslüman ülke olması, Suudi Arabistan'ın finansman ve lojistik kapasitesi ile Türkiye'nin savunma sanayii üretim gücü, tek başına hiçbirinin sağlayamayacağı bir bileşim üretmektedir.

İkinci genişleme ekseni Afrika'dır. Türkiye'nin Somali'deki varlığı 2011'de insani yardımla başlamış, bugün yurt dışındaki en büyük askerî üssünü, on bin yerel askerin eğitildiği bir programı ve deniz güvenliği iş birliklerini kapsayan bir mimariye evrilmiştir. Afrika ülkelerine savunma ihracatı 2025'te 328 milyon dolara ulaşmış; Nijerya, Nijer, Senegal ve Cibuti ile imzalanan anlaşmalarla ilişki İHA ihracatının ötesine geçerek eğitim, deniz güvenliği ve istihbarat paylaşımını kapsar hale gelmiştir.

Belirleyici olan, bu genişlemenin İsrail'de nasıl okunduğudur. Maariv, Türkiye'nin Somali modelini Sudan, Nijer, Burkina Faso ve Etiyopya'ya yayabileceğini değerlendirmiş; i24 News, Temmuz 2026'da TSK ve Somali ordusunun Aşağı Şabelle'de El-Şebab'a karşı yürüttüğü ortak harekâtı Ankara'nın Afrika Boynuzu'ndaki artan etkisi çerçevesinde ele almıştır. Söz konusu harekât İsrail bağlantılı yapılara değil El-Şebab'a yöneliktir; bulgu operasyonun hedefinde değil, okunma biçimindedir.

Türkiye'nin yirmi yıllık kalkınma yatırımı — su kuyuları, okullar, hastaneler, eğitim programları — Tel Aviv'in analitik literatüründe artık yumuşak güç olarak değil, stratejik nüfuz olarak sınıflandırılmaktadır. Bu, Afrika politikasının risk profilinin değiştiği anlamına gelir.

Bu genişlemenin hangi davranış örüntüsü içinde gerçekleştiği ayrıca kaydedilmelidir. Türkiye'nin aynı dönemdeki en kapsamlı güvenlik hamlesi askerî değil, çözüme yöneliktir: kırk yıllık silahlı çatışmanın taraflarından birinin kendini feshetmesiyle sonuçlanan süreç. Bu, ahlaki bir üstünlük iddiası olarak değil, davranışsal veri olarak anlamlıdır. Bir devletin bölgesel eğilimini ölçmenin yollarından biri, elindeki kapasiteyi hangi yönde kullandığına bakmaktır. Türkiye'nin genişleyen askerî ve diplomatik kapasitesi, aynı dönemde iç güvenlik alanında tırmandırıcı değil sonlandırıcı bir sonuç üretmiştir. Bu gösterge, Türkiye'yi bölgesel istikrarsızlığın kaynağı olarak konumlandıran tehdit tanımıyla uyuşmamaktadır.

Üçüncü örüntü: ABD'nin yük devri doktrini

Pentagon'un Ocak 2026'da yayımladığı Ulusal Savunma Stratejisi, önceliği Amerikan ana kıtasının korunması ve Hint-Pasifik'te Çin'in caydırılması olarak belirlemekte; Orta Doğu'daki müttefiklerden kendi savunmalarında birincil sorumluluk üstlenmelerini beklemektedir.

Doktrin iki müttefik üzerinde çelişkili etkiler üretmektedir. İsrail açısından Washington'un fren kapasitesinin azalması hareket serbestisini artırmaktadır. Türkiye açısından ise aynı doktrin, ABD dışı güvenlik düzenlemelerinin rasyonelini güçlendirmektedir.

Barrack–Katz ihtilafı bu boşluğun somut göstergesidir. ABD'nin bölgedeki en kıdemli temsilcisi ile İsrail Savunma Bakanı, bir hafta içinde, bir müttefikin diğerine yönelik saldırısı hakkında kamuya açık biçimde birbirini yalanlamıştır. Bu, koordinasyon eksikliğinden fazlasıdır; müttefikler arası bilgi akışının artık güvenilir bir yanlış hesaplama önleyicisi olmadığını göstermektedir.

Dördüncü örüntü: Kamuoyu zemininin yeniden kurulması

Devletlerarası düzeyin altında ayrı ve iki yönlü bir hareket vardır.

ABD tarafında İsrail desteğinin kampanya değeri tersine dönmüştür. Axios'un 22 Ağustos 2026 tarihli haberine göre Michigan'ın Cumhuriyetçi Senato adayı Mike Rogers'ın ekibi, AIPAC'tan kendi lehine reklam yayınlamamasını istemiştir. Rogers'ın AIPAC başkanı Michael Tuchin ile Los Angeles'taki görüşmesinin ertesi günü, örgüt Demokrat aday Abdul El-Sayed'i hedef alan hazır bir video reklamı rafa kaldırmıştır. AIPAC'ın süper PAC'i El-Sayed'i ön seçimde yenmek için 30 milyon doların üzerinde harcamış, buna rağmen El-Sayed 4 Ağustos'ta Haley Stevens'ı yüzde 48,5'e 47,5 ile yenmiştir. Rogers'ın ekibinin değerlendirmesi, AIPAC reklamlarının El-Sayed'e kullanışlı bir hedef sağlayarak geri teptiği yönündedir.

Bulgu şudur: İsrail yanlısı lobinin açık desteği, katı bir İsrail destekçisi Cumhuriyetçi aday için dahi seçim yükü haline gelmiştir. Kongre içindeki geleneksel konsensüsün maliyet yapısı değişmektedir.

İkinci gösterge içerik dolaşımıyla ilgilidir. Ruhi Çenet'in 26 Ağustos'ta yayımladığı, New York çevresindeki Hasidik toplulukları konu alan yaklaşık kırk dakikalık belgeseli, ABD'li yayıncı Asmongold'un canlı yayında incelemesiyle Amerikan iç siyasetindeki sosyal yardım ve vergi tartışmasının parçası haline gelmiştir.

Bu vakada analitik değer taşıyan unsur belgeselin içeriği değil, alımlanma biçimidir ve ayrım titizlikle korunmalıdır. Dolaşıma giren "kişi başı yıllık 75 bin dolar" türü rakamlar yanıltıcıdır. ABD'de sosyal yardımlar dinî kimliğe göre değil, program koşullarını karşılayan hane esasına göre verilmektedir. New York Yahudi Toplumu Araştırması'na göre Haredi hanelerin yüzde 53'ü yoksul veya yoksulluğa yakın kabul edilmekte, düşük gelirli yetişkinlerin yaklaşık yüzde 80'i çalışmaktadır.

Anlamlı bulgu şudur: Türkiye kaynaklı bir içerik, üretildiği bağlamdan bağımsız olarak Amerikan kültür savaşı devrelerine eklemlenebilmekte ve orada üretilen çerçeve Türkiye'ye geri dönmektedir. Kamuoyu oluşumu, devletlerin doğrudan kontrol edemediği kanallardan işlemektedir. Bu, Katz'ın Türkçe paylaşımlarının hedeflediği zeminin neden verimli olduğunu da açıklar.

Karşı hipotez

Tez yanlışlanabilir niteliktedir ve karşı okuma kaydedilmelidir.

İsrail'in Suriye'deki askerî faaliyeti seçim takvimini öncelemektedir; Esed rejiminin devrilmesinden bu yana yüzlerce hava saldırısı düzenlenmiş ve güney Suriye'de bir güvenlik bölgesi oluşturulmuştur. Abu Duhur, süreklilik gösteren bir davranışın istisnası değil devamı olabilir. Ayrıca Dışişleri Bakanı Gideon Sa'ar'ın 22 Ağustos'ta tırmanma istemediklerini açıklaması, İsrail devlet aygıtının kampanya söylemiyle hizalanmadığını düşündürmektedir. Bu okumada gerilim yapısaldır ve 27 Ekim'den sonra da sürecektir.

Barrack'ın kendi uyarısı da tekrarlanmalıdır: seçim bağlantısı bir ihtimaldir, istihbarat temelli bir sonuç değildir.

Saldırının gerekçesine yöneltilebilecek en güçlü itiraz ise üssün Türkiye tarafından rehabilite edildiği yönündeki gözlemdir. Ancak bu gözlem, saldırının zamanlamasını ve biçimini açıklamamaktadır. Türkiye Suriye'de egemen hükümetin talebiyle bulunmaktadır ve bu, İsrail'in güney Suriye'deki varlığıyla aynı hukuki kategoride değildir. Barrack'ın aktardığına göre Şam, saldırıdan önce arka kanaldan Mossad'a bölgede Türk askerî varlığı bulunmadığı bilgisini iletmiş, ABD de iddia edilen faaliyetin gerçekleşmediği sonucuna varmıştır. Dolayısıyla soru, İsrail'in Türkiye'nin Suriye'deki kapasitesinden kaygı duyup duymadığı değildir; duyduğu varsayılabilir. Soru, kendi istihbarat servisi üzerinden aksi yönde bilgilendirme aldıktan sonra, müttefikini haberdar etmeden ve seçime iki ay kala neden vurmayı tercih ettiğidir. Bu üç unsurun aynı anda bulunması, tehdit algısıyla açıklanabilecek bir davranış örüntüsü üretmemektedir.

Sonuç: Statü değişimi ve tarihli bir öngörü

Bu değerlendirmenin ana bulgusu bir tavsiye değil, bir tespittir. Türkiye, 2026 yazında dış politikanın nesnesi olmaktan çıkıp başka bir devletin iç seçim denkleminde bağımsız bir değişken haline gelmiştir. Ankara'nın Suriye'deki her hamlesi, Afrika'daki her yatırımı ve imzaladığı her savunma anlaşması artık Tel Aviv'de yalnızca stratejik değil, seçimsel olarak da fiyatlanmaktadır. Bu, Türk dış politikasının maruz kaldığı yeni bir maliyet türüdür ve klasik caydırıcılık araçlarıyla yönetilemez; çünkü karşı tarafın kazanç fonksiyonu askerî sonuç değil, sandık etkisidir.

Bu tespitin pratik karşılığı şudur: Türkiye'nin karşılık verme eşiği, İsrail'in kampanya takvimine göre ayarlanamaz. Simetrik tepki, tam olarak kampanyanın talep ettiği çıktıdır.

Stratigma'nın bu metinle üstlendiği yanlışlanabilir pozisyon: Türkiye karşıtı söylemin hacmi 27 Ekim seçimlerinden sonraki altı hafta içinde belirgin biçimde gerilerse — yeni bir Abu

Duhur tipi saldırı gerçekleşmez ve bakan düzeyindeki Türkçe paylaşımlar seyrelirse — kampanya hipotezi doğrulanmış sayılacaktır. Söylem hükümet değişikliğinden bağımsız olarak sürerse, tezin yanlışlandığını ve gerilimin İsrail'in yeni tehdit doktrininin kalıcı bir bileşeni haline geldiğini bu sayfada kaydedeceğiz.

İzlenmesi önerilen ek göstergeler: Mekke Anlaşması'nın kurumsallaşma düzeyi (ortak karargâh, tatbikat takvimi, savunma sanayii entegrasyonu); 3 Kasım sonrası Kongre bileşimi ve İsrail konusundaki oy davranışı; Sudan, Nijer veya Burkina Faso'da Somali modelinin tekrarı; ABD arabuluculuğundaki çatışmasızlık çabasının yazılı bir düzenlemeye dönüşüp dönüşmediği.

Kaynaklar

Aşağıdaki kaynakların tamamına 3 Eylül 2026 tarihinde erişilmiştir.

Anket verileri. Haaretz / Midgam Enstitüsü (Mano Geva; 503 katılımcı, ±4,4 puan), 4 Ağustos 2026 · Kantar Israel / Kan Reşet Bet, Ağustos 2026 · Kanal 13 "HaMadad", Ağustos 2026 · Kanal 12, Temmuz 2026 · KAN, Ağustos 2026.

Abu Duhur saldırısı. Associated Press / NBC News, 18 Ağustos 2026 · The Washington Post, 22 Ağustos 2026 · Euronews Türkçe, 24 Ağustos 2026.

Barrack açıklamaları. Mario Nawfal röportajı (X), 22 Ağustos 2026 · The Jerusalem Post, 22 Ağustos 2026 (röportaj aktarımı) · Associated Press, 18 Ağustos 2026.

Katz'ın karşı beyanı. Al Jazeera English, 22 Ağustos 2026.

AIPAC–Rogers. Axios, "Scoop: Mike Rogers-AIPAC rupture roils Michigan Senate race", 22 Ağustos 2026 · Forward, Ağustos 2026 · The Times of Israel, Ağustos 2026.

Mekke Ortak Savunma Anlaşması. NTV, 7 Ağustos 2026 · Diken, 7 Ağustos 2026.

Türkiye–Afrika savunma iş birliği. ORSAM, "Türkiye Modeli: Savunma Sanayii Alanında Afrika'yla Derinleşen İş Birliği" · Maariv aktarımı, 27 Mayıs 2026 · i24 News aktarımı, 3 Temmuz 2026.

Likud kampanya materyali. Gazete Oksijen, Ağustos 2026 · Anadolu Ajansı, Ağustos 2026.

Hasidik topluluk verileri. New York Yahudi Toplumu Araştırması · Ekovitrin ve Elips Haber aktarımları, Eylül 2026.

Metindeki yorum ve çıkarımlar yazara aittir.